

q̄ comedam suspiro. et quasi in
 vndantis aque rugitus me? ac̄
 Et sic de ista filia sc̄ de aia et de
 suis irriguis poterit dici illud ie
 remie xxxi. Est aia eoꝝ q̄i oet?
 irrigu? et vltra nō esuriet. Vt
 possunt ista allegari q̄ iuramē
 tū q̄nq; p̄fert legi: et q̄ tolerabi
 lius est q̄nq; frangē legis ordia
 cionē q̄ ppriij iuramētū fidē. vt
 pabet Quia lex p̄hibuit ne fra
 ter filiā fratris accip̄ et in v̄oē
 Deus etiā mandauerat q̄ totus
 ppl̄s chananeoy deleret. Et tū
 bic habes q̄ ppter reuerēciā iu
 ramenti caleph filiā suā f̄i suo
 desponsauit Et sicut sup̄ c. ix. di
 ctū est. ppl̄s israhel gabaonitis
 pep̄at et iep̄te etiā sicut dicit̄ iu
 dia xi. ppriā filiā p̄molauit. p̄
 pter ip̄si iuramenti reuerēciā
 Vel dic q̄ quilibet auditor v̄bi
 dei debet eē sicut ista filia caleph
 quia ad vocem ⁊ exhortacionem
 v̄ri sui. id est predicatoris debet
 p̄ cōfessionem gemere ⁊ a patre
 suo duplex irriguū postulare.
 superius sc̄z gratiam pro predi
 catore vt bene loquatur. et irri
 guū inferius id est gratiam pro
 quolibet auditore vt bene recipi
 at bonū quod ei predicatur. et
 ideo pro isto duplo irriguo ha
 bendo rogabimus ac̄.

Sic in isto capitulo xvij.
 et iudiciū capitulo p̄mo
 in fine fit mentio q̄ filij
 israhel ex toto chananeos nō in
 terfecerūt s̄ eos sc̄a v̄lere per

125
 miserūt. ipsos tamen sibi subie
 cerūt et tributarios fecerūt et si
 bi sibi coegerūt. Sic vere cū fi
 lij israhel id est v̄ri iusti de tetra
 mentis sue eliminare habeant o
 nes populos gentiles id est om
 nes actus viciosos et mortales.
 sepe fit q̄ omnes nō possunt pe
 nitus extinguere ymo p̄ncipali
 oribus vicijs interfectis necesse
 est aliquos chananeos id est ali
 qua vicia in homine remanere.
 Constat autē q̄ motus corpo
 rū id est inuidiam cordis. leu
 tatem opis que quasi sūt onalia
 homini nō potest homo penit?
 abijcere. ipsa debet tamē racōm̄
 ferule subiugare et ipsa sibi ser
 uire spellere et tributū vtilita
 tis ip̄edē seu dare. Vicia em̄ que
 in nobis sentim? nobis tributū
 et vtilitatē ip̄endūt q̄n hūilita
 tē et nrē p̄be fragilitatis cōsidera
 cionē in nob̄ ḡnant et inducūt.
 et q̄n de pprio casu nos eē timi
 dos faciūt et sic ab elacōe et sup
 bia nos cōpescūt vt sic iurta do
 ctrinā gregorij homo de v̄tutib̄
 nō supbiat qui adhuc viuere in
 se hostes cōspicit a q̄bo viciā for
 midat Et sic concludi p̄t q̄ deus
 istos hostes nobiscū p̄mittit vi
 uere vt discam? de pprijs v̄tib̄
 nō p̄sumē sed potius in hūilita
 te et timore manē. ps. Ne occi
 das illos. neq̄n obliuiscant̄ po
 puli mei ac̄.

Explicat moralizacio libri iosue
 Incipit moralizacio libri iudiciū